

θήκας—μίαν διά ὕδωρ, καὶ ἄλλην διά τροφήν. Ἡ διά τὸ ὕδωρ εἶναι ἀσκός χωριστός ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ ζώου, ἡ δὲ διά τὴν τροφήν ἐπὶ τῆς βράχως αὐτῆς, ἐν εἶδει ὕθου (καμπούρας).

Ἡ κάμηλος, ὅταν μέλλῃ νὰ διέλθῃ διά τινος ἐρήμου, γεμίζει τὸν ἀσκὸν τοῦτον μὲ ὕδωρ, καὶ ἐν ὅσῳ εὐρίσκει ὕδωρ καθ' ὁδόν, δὲν ἐγγίζει τὴν ἀποθήκην ταύτην, ἀφοῦ δὲ στερηθῇ τοῦτον, τότε μεταχειρίζεται ὀλίγον πᾶσαν ἡμέραν ἐκ τῆς ἀπο-

θήκης ταύτης, διά τῆς συστολῆς ἰδιαίτερων τινῶν μυῶν. Ὅταν δὲ στερηθῇ τροφῆς ὁ ἐπὶ τῆς βράχως αὐτῆς ὕθος, ὅστις συνίσταται ἐντελῶς ἀπὸ πάχος, κατ' ὀλίγον ἀπορροφᾶται καὶ οὕτω διατηρεῖ τὴν ζωὴν τῆς καμήλου ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἄνευ τροφῆς. Ἀφοῦ δὲ καὶ οὗτος ἐξαντληθῇ, τότε, ἂν μὴ τροφή ἐξωθεν εὐρεθῇ, ἡ Κάμηλος ἀποθνήσκει τῆς πείνης, ὅπως καὶ πᾶν ἄλλο ζῶον.

(Ἀκολουθεῖ).

—Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστά μιν βρύσεις εἰς τὸν περιβόλον τὸν περιβάλλοντα τὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἀγίου Κλοῦδ, ἅτινα κείνται περὶ τὰ πέντε μίλια πρὸς Δυσμὰς τῶν Παρισίων.

Ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης ἵστατό ποτε μοναστήριον ἀφιερωμένον εἰς τὸν ἅγιον Κλοῦδ, ἀλλ' ἐγγονὸν τοῦ Κλοῦδ βίς. Τὰ δὲ ἀνάκτορα ἐκτίσθησαν τῷ 1572 ὑπὸ τινος πλουσίου καλουμένου Γουδῆ.

Τῷ 1658 ἡγοράσθησαν ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῆς Ὁρλεάνης, ὅστις ἐπισκεύασε μὲν αὐτά, ἔκαμε δὲ νέας μεταβολὰς εἰς τὸν κήπον.

Ἀπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Ὁρλεάνης περιῆλθον δι' ἀγορᾶς εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου 16^{ου} τὸ 1782, χάριν τῆς διασήμου Μαρίας Ἀντοανέττας.

ΠΗΔΑΚΕΣ ΕΝ ΑΓΙΩ ΚΛΟΥΔ.

φημον διάταγμα, διά τοῦ ὁποίου διέλυε τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, κατέλυε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου καὶ μετέβαλλε τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, τὰ μέτρα δὲ ταῦτα ἐγένοντο αἰτία ἐπαναστάσεως.

Ὁ Ναπολέων 3^{ος} μετεχειρίζετο τὸ ἀνάκτορον τοῦτο ὡς θερινὴν κατοικίαν. Κατὰ τὸν Γαλλο-γερμανικὸν πόλεμον κατεῖχετο ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Τελευταῖον δὲ ἐκάη τῷ 1870, πᾶσαι δὲ αἰ-

Τῷ 1799 ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης ὁ 1^{ος} διέλυσε τὴν Συνέλευσιν τῶν 500, ἣτις συνήρχετο εἰς τὰ ἀνάκτορα ταῦτα καὶ μετὰ 3 ἡμέρας ἐκηρύχθη Πρῶτος Ὑπάτος καὶ κατόκησε κατὰ προτίμησιν εἰς αὐτά.

Τῷ 1815 ἐντὸς αὐτῶν ὑπεγράφη παράδοσις τῶν Παρισίων εἰς τοὺς συμμάχους. Ἐνταῦθα προσέτι ὁ Κάρολος 10^{ος} ἐξέδωκε τὸ περί-

συλλογαί τῶν ὠραίων τεχνῶν, αἵτινες ἦσαν ἐντὸς αὐτοῦ κατεστράφησαν.

ΟΙ ΧΕΤΤΑΙΟΙ.

Οἱ Χετταῖοι ἦσαν λαὸς ἰσχυρὸς καὶ πολυπληθής, ἐξουσίαζον δὲ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς χώρας,

ἣτις κεῖται μετὰ τὸ παταμου Νεῖλου καὶ Εὐφράτου.

Μεταξὺ τοῦ λαοῦ τούτου ἤλθε καὶ ἐκατοίκησεν ὁ Ἀβραάμ, ὅτε κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθε τῆς πατρίδος του Χαλδαίας, καὶ τὴν γῆν ταύτην ἐκυρίευσαν οἱ Ἰσραηλῖται, ἀφοῦ ἐξῆλθον ἀπὸ τῆν Αἴγυπτον καὶ διῆλθον τὸν Ἰορδάνην. Ἐκτοτε καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξηλήφθη ἀπὸ τῆς γῆς.

Ἐσχάτως ὁμως ἀνεκαλύφθησαν ἐρείπια πλησίον τῆς Δαμασκοῦ, εἰς τὴν Καππαδοκίαν, Κυλικίαν Λυκαονίαν καὶ ἄλλα μέρη τῆς μικρᾶς Ἀσίας, τὰ ὅποια ἀνῆκον εἰς τὸν λαὸν τοῦτον.

Ἡ συγχειμένη μὲν εἰκὼν ἀνευρέθη εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ἐρείπια ταῦτα ἐν Ἰερῆζ, παριστᾷ δὲ βασιλέα προσφέροντα λατρείαν εἰς τὸν θεὸν Σανδοῦ, ὅστις εἶνε ὁ αὐτὸς μὲ τὸν Βάαλ. Ἡ κάτωθι τούτου ἐπιγραφή, ἣτις εἶνε γραμμμένη βουστροφθδόν, δηλ. ὅπως στρέφονται οἱ βόες, ὅταν ἀροτριοῦν, ἀπὸ τὰ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ πάλιν ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ὅπως ἦσαν γραμ-

μένοι οἱ νόμοι τοῦ Σόλωνος, ἔχει ὡς ἐξῆς— «Ὁ πανίσχυρος βασιλεὺς Ἦου. . . ., λάτρης τοῦ θεοῦ Σανδοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ, προσφέρει σταφυλὰς καὶ στάχυα.»

Ἐξ ἄλλων δὲ ἀνακαλύψεων ἐγένετο φανερόν ὅτι ἡ λατρεία τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος ἐν Ἐφέσῳ ἐταυτιζετο μὲ τὴν τῆς Ἰστάρ, ἢ Ἀστάρτης, τῆς θεᾶς τῶν Βαβυλωνίων, καὶ ὅτι αἱ Ἀμαζόνες συνεταυτιζονται μὲ τὰς ἱερείας τῆς μεγάλης θεᾶς τῶν Χετταίων, ἣτις ἦτο προστάτρια τοῦ πολέμου ἅμα καὶ τοῦ ἔρωτος.

ΟΙ ΧΕΤΤΑΙΟΙ.

Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΔΕ ΚΡΟΥΔΕΝΕΡ

ΚΑΙ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α΄ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ.

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον).

Χλωμή τις καὶ ἰσχνή λευκότριχος γυνὴ εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος. Ἡ δέσποινα Δὲ Κρούδενερ ἦτο γυνὴ ἀξιολόγου χαρακτῆρος—ἐξασκοῦσα μεγάλην ἐπιρροὴν ἐν ταῖς ἡμέραις της.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἔκαμε σπουδαῖα σφάλματα καὶ εἶχε πολλὰ ἐλαττώματα, ἀλλ' ἐν συνόλῳ ἔκαμε πολλὰ καλὰ, καὶ διότι ἐγνώριζε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἣτις ὑπερέχει πάντα λόγον καὶ ἔννοιαν, ἐξώδευσε δὲ δλόκληρον τὴν ζωὴν της ἀγωνιζομένη νὰ κάμῃ τὴν ἀγάπην ταύτην γνωστὴν καὶ εἰς ἄλλους. Ὁ εὐγενὴς χαρακτῆρ τοῦ Ἀλεξάνδρου διήγειρε τὸ ἐνδιαφέρον της, ἐνθερμος δὲ ἐπιθυμία ἤναψεν ἐν τῇ καρδίᾳ της νὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς τὴν βασιλείαν ἐκείνην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐφαί-